

متن پرسش

سلام: درباره ورع در کتاب «رمضان دریچه رویت» خوانده‌ایم. فقط خواندن. و ورع را نچشیدیم. دینداری و رجوع به دین، امری تاریخی است. حداقل با اندیشیدن در دستگاه حضور تاریخی. ظهور چنین دینداری و کمالش را در شهدا و به خصوص حاج قاسم می‌بینیم. و والله در طلب ایمان بزرگ رهبری چه گریه‌ها که نکرده‌ایم. و جز طلب هر چه فکر کردیم دیدیم که تنها می‌توان طلب کرد. گویا فقط با چنین حضوری و درک حضور تاریخی‌مان می‌توانیم حتی نماز بخوانیم و عبادت بکنیم. در پیش خویش این را چشیده‌ایم. درک کرده‌ایم که بدون این حضور هیچ کاری نمی‌توانیم بکنیم و همه چیز هیچ است. حال چگونه باید بود در این نفحات که در عین سلحشوری حاج قاسمی عبادت خمینی وار داشته باشیم. نمی‌دانم، شاید این سوال بیجا بنماید، شاید ظاهرش درخواست راه حل و دستورالعمل دارد، اما راه خیلی باریک و کوره راه است. و سستی و بی‌عزمی بیچاره‌مان می‌کند. شما با این احوالات بیگانه نیستید، ولی گاهی جان به لب می‌آید. یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این‌که باید در نظر به ایمان، سرگشتگی خود را احساس نمود، حرفی در آن نیست. و این‌که نفس طلب ایمان، نوعی ایمان به حساب می‌آید، به همان معنای حضور در کوره راهی به سوی روشنی‌گاه؛ در این هم حرفی نیست. آری! دین نباید تبدیل به ایدئولوژی شود زیرا دینداری با نظر به امر قدسی امر پویایی است که با نظر به «هنوز نه» در میدان دین‌داری ممکن می‌گردد که در آن کمان ابروی کافرکیش، همواره خود را می‌پوشاند و انسان چو بید بر سر ایمان خویش می‌لرزد. این در صورتی است که ایمان در نظر به حقیقت در میان باشد. حال مائیم و این ماه رمضان فوق‌العاده در نسبت با حضرت روح‌الله که شهید آوینی در آن نسبت، خود را یافت. و در این ماه رمضان برای افرادی که تا «وقت محمدی» - که در پرسش قبلی‌تان (۴۱۲۰۴) از آن گفتگو شد- آماده حضور هستند، فرصت فوق‌العاده‌ای است با یافتن روحانیت خاص انسانی که او حضرت روح‌الله این تاریخ بود با بُنَوَاتِ خاص. راهی که حضرت امام خامنه‌ای «حفظه‌الله تعالی» آن راه را یافتند. راستی! این دخترانی که چندان حجاب کامل ندارند، به دنبال چه نوع حضوری هستند که مقام معظم رهبری را، راهی برای جستجوی خود یافته‌اند؟ آیا به دنبال ایمانی غیر از ایمان متافیزیکی نیستند؟ ایمانی به ایمان حضرت آیت‌الله خامنه‌ای. موفق باشید

